

pligtige værdi vurderes ud fra de omkostninger, der ville være, hvis man selv ejede boligen. Det er for os at se et meget mere rimeligt og samtidig et mere klart beregningsgrundlag.

Med hensyn til sommerboliger, som selskabet stiller til rådighed over for hovedaktionærer, har det hele tiden været meningen, at aktionærer skulle beskattes af den blotte rådighed over sommerboliger. Praksis viste imidlertid, at skattemyndighederne havde besværligheder med at praktisere disse hensigter. Forslaget er nu at indføre en formodningsregel, sådan at udgangspunktet klart er, at sommerboligen er til rådighed hele året. Er der så flere personer, som boligen stilles til rådighed for, eller udlejes boligen til andre, fratrækkes dette naturligvis. Beskatningen skal altså foregå efter helt de samme principper nu, men reglerne bliver mere klare og nemmere at administrere. Det samme gør sig gældende i forhold til lystbåde.

Alt i alt står vi med et lovforslag, som skaber klarhed og sikkerhed for, at principperne rent faktisk både kan og skal føres ud i livet. Alt, hvad en aktionær modtager af økonomiske værdier fra et selskab, skal beskattes. Dette gældende princip er vi varme fortalere for i Socialdemokratiet, lige så vel som vi er det for beskatning af almindelige lønmodtagere. Socialdemokratiet kan derfor varmt støtte det fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal spørge den socialdemokratiske ordfører om noget, for når jeg læser bemærkningerne til lovforslaget, så står der i de tre første linjer: »I forbindelse med finanslovaftalen for 2000 mellem regeringen, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Enhedslisten aftales det, at:«, og så kommer hele lovforslaget. Og der står det samme i det næste lovforslag, vi skal behandle, dog uden at CD er med.

Jeg har så stillet mig selv spørgsmålet og har spurgt vores finanspolitiske ordfører, fru Gitte Seeberg: Hvad er det for nogle aftaler, der er lavet? Og det viser sig, at der åbenbart ingen er i Folketinget, bortset fra de partier, der er nævnt, der kender noget til de aftaler. Det er jo ikke noget, der vedrører Finanslov 2000, men i hvert fald tidligst 2001, så det er der ikke noget ondt i. Men jeg vil gerne spørge: Er den socialdemokratiske ordfører bekendt med, at der findes andre aftaler mellem partier, som Folketinget

ikke er bekendt med? Så vil jeg meget gerne vide det.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal blot henvise til, at hvis man læser finanslovsforslaget, så står det faktisk i teksten.

Mariann Fischer Boel (V):

Det her lovforslag er det mest eklatante eksempel på, at man ikke skal undervurdere pressens indflydelse på den politiske proces, også et af de mere usympatiske eksempler, hvor hvide strandvejsvillaeer og røde Ferrarier får dele af den politiske verden til at gå i selvsving. Politikere fra begge sider af det politiske spektrum stod på nakken af hinanden i forargelse over de øvrige, i øvrigt direkte forkerte og vildledende oplysninger i tv-udsendelsen »De riges paradis«.

Jeg er sikker på, at også skatteministeren kan bekræfte disse vildledende oplysninger i tv-udsendelsen, for det er vel sådan, at skatteministeren efter udsendelsen følte sig foranlediget til at skrive endog to breve, så vidt jeg er orienteret, til Danmarks Radio for at påpege urigtighederne i udsendelsen. Men så vidt jeg er orienteret, trængte det overhovedet ikke igennem.

Og nu har så den aftale mellem regeringspartierne, SF, Enhedslisten og CD i forbindelse med finansloven for indeværende år, som lige blev nævnt før, ført til, at vi står og behandler det her lovforslag, der imod sædvane koncentrerer sig om en endog meget lille del af befolkningen, og vi må vel også sige med et meget beskedent provenu til følge. Det synes vi i Venstre er meget udansk.

Efter tv-udsendelsen prøvede Told og Skat at skabe sig et overblik over katastrofen. Man ville undersøge beskatningen af hovedaktionærer, der boede i huse, der pr. den 1. januar 1999 var vurderet til mere end 3 mio. kr. Bortset fra to kommuner gav undersøgelsen et overordentlig magert resultat, og for at få et større besluthningsgrundlag blev det så besluttet, at man skulle gå ned til 2 mio. kr. for at skabe det her talmateriale.

Lovforslaget tager så sit udgangspunkt i, at der ved fastsættelse af den skattepligtige værdi af fri helårsbolig skal tages udgangspunkt i de omkostninger, der ville være, hvis modtageren selv skulle eje den pågældende ejendom, og derfor knæsetter lovforslaget vel i virkelighe-